

Podezřívavě jsem ho změřila pohledem. „A ptáš se, protože...?“
„Protože jsi už podezřele dlouho nevyvedla žádnou hovadinu. Jsem z toho nervózní.“

On totiž neví o tom incidentu s policií. „Díky za důvěru,“ ušklíbla jsem se.

Nechal to bez odpovědi a zase odešel. Musela jsem se usmát. Robin je vlastně fajn. Sice se pořád kousáme, ale tak nějak to k nám patří. V podstatě bych teď měla být spokojená. Život mám celkem pod kontrolou. Mám práci, nenáročného spolubydlícího, pár dobrých přátel. Jediné, co mi pořád chybí (pominu-li Oscara na policiče), je stálý partner. Nebo aspoň příležitostný sex.

Znovu jsem otevřela internet a jako první na mě vyskočila Matesova fotka.

Dělala jsem, že ho vůbec nevidím. Prostě tady není. Nestojí kousek ode mě, nevóní lehkou kořeněnou kolínskou, nevypadá jako princ z pohádky. Zajímalo mě, jestli zaujal stejnou taktiku. Rychle jsem k němu sjela pohledem. Díval se na mě. Celý podbříšek se mi zachvěl.

Ne, ne, ne, ne, ne! Tohle si rozhodně musím zakázat. Mates v žádném případě není pro mě. Patří do kategorie krátkých epizodek, které ze života zmizí ještě dřív, než se vynoří. Na druhou stranu, tyhle bývají na sex nejlepší.

Ne, ne, NE!

Zaposlouchala jsem se do výkladu Báry o tom, jak se máme uvolnit, zakývat hlavou, zatočit zápěstím, celým trupem, bla, bla, Mates, Mates, Mates.

Zase mi k němu sjely oči. Pořád se díval. Nevěděla jsem, jak si to vykládat, tak jsem se zakabonila ještě víc, než jsem ten den byla.

„Strávíme spolu léto, takže bude fajn, když se lépe poznáme. Nacítíme se jeden na druhého,“ chopila se slova Sonia. „Proto zavřete oči a zkuste vnímat všechny v místnosti. Vždycky si

vyberte jednoho, který podle vás potřebuje vaše objetí. Běžte a obejmutím ho podpořte. Já začnu a vždycky ten, kdo dostane objetí, bude pokračovat dál.“

Sonia si vybrala Marka a pevně ho sevřela. Marek si vybral dalšího a ten zase dalšího. Luděk dostal objetí dvakrát, fakt dneska vypadal zuboženě. Naposledy Luděk objal Matesa.

Mates vstoupil doprostřed kruhu a otáčel se dokola, aby našel toho, komu daruje svou náruč. Raději jsem se na něj vůbec nedívala. Byla jsem z něho nervózní jako školačka v první den školy. Pohledem jsem zavádila o Magdu. Ta naopak blondáka pohledem připalovala a zaklínala, aby si vybral ji.

Mates udělal krok ke mně, rozevřel své paže a nechal mě, abych do nich vplula. Musela jsem zavřít oči, jinak by hrozilo, že se rozbrečím. Nevěděla jsem, zda si mě vybral, protože mu připadám na dně, nebo protože to pro něj byla příležitost se ke mně přiblížit. Tak nebo onak, úplně jsem se do něj rozpustila. Už je to pěkně dlouho, co mě držel nějaký chlap. Mates sice působil spíš jako klouček než jako muž, ale darovanému koni...

Odtrhli jsme se od sebe, Mates se vrátil na místo a já byla na řadě, abych určila dalšího pro objetí. Mimovolně jsem si všimla Sonii. Propalovala mě pohledem jako paprsky laseru. Nebylo pochyb o tom, že Magda nebyla jediná, které vadilo, že si Mates vybral zrovna mě.

Alice mi podala burger a posadila se vedle mě na břeh Vltavy. „Takže se ti ten blondák líbí,“ shrnula.

„Jak jsi na to přišla?“ bránila jsem se, protože jsem nic takového zatím nepřiznala.

„Protože už půl hodiny nemluvíš o nikom jiném.“ Alice rozevřela svůj burger s grilovanou hlívou a vytáhla z kapsy klíče, na kterých se jí houpal maličký váleček. Ten otevřela a vysypala z něj na hlívu několik vloček chilli. To je prostě Alice. Raya se